ходить у Львовѣ
дня (крôмъ недѣль и
кат. святъ) о 5-ой го-
динѣ по полудни.
Адмініcтрація и
педиція пôдъ ч. 8
ця Чарнецкого.
Редакція ул. Фран-
аньска ч. 10, двері 10.
Письма приймають ся
ь франкованй.
Рекламаціи неопе-
ний вôльнй вôдъ порта.
описи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои".

Предплата у Львовѣ: въ Адміністраціи „Ґазеты Львôвскои" и въ ц. к. Старостввахъ на провінціи
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

122. Субота 1 (13 Червня) 1891. Рôкъ I.

[Здичѣлôсть и піяньство межь нашими селянами.

Богато ще треба часу, богато труду, бо-[льше] просвѣты и науки, закимъ нашъ нарôдъ [о]собливо наше селяньство такъ пôднесе ся, [щ]о насъ буде можна сказати: се нарôдъ [дѣй]стно высокопросвѣченый, нарôдъ цивілізо-[ваный]. Не можна заперечити, що мы вже и [теп]ерь значно поступили, що нарôдъ нашь, [наш]е селяньство, въ значной части пôднесло [ся] зъ свого упадку, що отверезѣло и горне ся [охо]тно и щиро до просвѣты и науки; але ми-[мо] того суть ще деякй стороны, деякй села, [въ] котрыхъ нарôдъ ще дуже пъячить, де дѣ-[ють] ся такй рѣчи, що чоловѣкъ на все, що [чує] и бачить, здвигне лишь плечами и скаже: [т]о хиба якись дикй люде! Сумно то, сумно, [кол]и приходить ся про такй рѣчи чувати, а [ще] сумнѣйше про нихъ писати та голосити [пер]едъ цѣлымъ свѣтомъ: але писати потреба, [бо] може прецѣ люде опамятають ся, а може [на]йдуть ся щирй душѣ, що схотять радою и [нау]кою опамятати здичѣлыхъ та повести ихъ [на] лѣпшу дорогу.

Нашй читателѣ пригадають собѣ ще той [не]давный случай, що въ Стецевѣ селянинъ [у]бивъ косою вôйта, въ злости, що той роз-[су]дивъ справу на поли не такъ, якъ тамтому [хот]ѣлось. Припустѣмъ, що судъ и дѣйстно бувъ [не]справедливый, чижь треба тогды ажъ дру-[гог]о житя позбавляти и свою власну душу занапастити? Чи нема ще высшихъ властей, котрй бы справу по справедливости розсудили?

А ось другій фактъ: Въ Кутахъ образивъ дня 1 с. м. Олекса Дмитрукъ мѣщанина Ґілевича а сей такъ за то розлютивъ ся, що вдаривъ Дмитрука остреною сапою такъ по животѣ, що не лишь розтявъ на нѣмъ ремѣнь, але и розпоровъ животъ, та выпустивъ зъ него внутренности! Хибажь то вже не звѣрска здичѣлôсть? Чи чоловѣкъ правдиво просвѣщеный мôгъ бы такого страшного дѣла допустити ся. А прецѣ суть на то суды, коли вже хтось конче хоче шукати права для оскорбленои своеи чести.

Въ Розтокахъ, повѣта кутского, забивъ знову Петро Каленюкъ свою любку въ коршмѣ при горѣвцѣ. — Нема що казати, що они обоє дуже любили ся, бо она вдарила єго двѣчи кулакомъ та ще и ногою копнула въ животъ а вôнъ такъ ѣй вôддавъ букомъ по головѣ, що она повалила ся на землю и вже бôльше не встала.

Два иншй факты найдуть читателѣ въ нинѣшной дописи зъ Перемышлянщины. А кôлько то такихъ рѣчей дѣє ся и деинде, про котрыхъ ширшій свѣтъ нѣчого не знає, то мабуть не треба и казати — ихъ не списавъ бы и на воловôй шкôрѣ.

Изъ всѣхъ тыхъ фактôвъ выходить лишь то одно, що въ нашôмъ народѣ єсть все ще якась страшна здичѣлôсть, котру ще піяньство не лишь пôддержує але и ширить. Чи довго ще має такъ бути? Чи нашй люде не опамятають ся вже разъ и не возьмуть ся до просвѣты? Але вôдъ темного, здичѣлого чоловѣка годѣ жадати, щобы вôнъ самъ зôйшовъ на лѣпшу дорогу; єму треба конче якось помочи, треба, щобы хтось ту дорогу показавъ. А хтожь має єи показати якъ не церковь и школа? Але по нашôй думцѣ и одна и друга повиннй сягнути глубше въ житє людей, а не обмежатись лишь на саме формальне сповненє свого обовязку; одна и друга повиннй бути, що такъ скажемо, тыми місіями, що то ширять не лишь науку Христову, але несуть разомъ зъ нею культуру и цивілізацію. Не хочемо тымъ сказати, будьтобы у насъ не було вже такихъ отцѣвъ духовныхъ або такихъ учителѣвъ, котрй бы не займались ревно народомъ, але все таки и то признасть кождый безсторонный, що суть стороны, де бы все таки здалась бôльша ревнôсть. Особливожь повиннй бы всѣ старати ся о то, щобы нашъ нарôдъ вôдводити вôдъ коршмы, бо она єсть причиною всеи розпусты, всего злого. Въ тôмъ дѣлѣ повиннй всѣ честнй и совѣстнй люде, безъ рôзницѣ народности подати собѣ руку и спôльными силами працювати надъ темнымъ народомъ, а коли вôнъ разъ провидить и опамятаєсь, то и єму, и всѣмъ намъ и цѣлому краеви стане лѣпше.

Рада державна.

Въ середу вôдбуло ся перше засѣданє комісіи для ревізіи реґуляміну пала-

---

УЛЯНА.

Полѣска повѣсть.

Й. И. Крашевского.

(Дальше).

VII.

Тадѣй не мôгъ зрозумѣти, не мôгъ поняти, [що] зъ нимъ стало ся: а видячи у себе змѣну, [са]мъ собѣ майже не вѣривъ, коли застанавлявъ [ся] надъ єи причинами.

— И щожъ въ тôй жѣнцѣ такого, — по-[вт]арявъ собѣ вôдчуваючи неспокôй — гарна? [Ад]жь бо я тôлько гарныхъ видавъ, а жадна [м]не не заняла. — Бо — впрочôмъ то дике дитя [по]лѣся, безъ мысли, безъ мовы.

А все таки, коли такъ говоривъ и нагадавъ поглядъ Уляны, чувъ, що поглядъ [той] мôгъ бы заступити и мову и позичанй [ча]сто мысли другихъ жѣнокъ, котрыхъ лишь [в]ихованє и свѣтъ поробили лялъками.

Непокоєный дивною теперѣшностю вже [він] не жалувавъ минулого житя, лишь [дум]авъ про якесь будуче.

Яке? самъ єще не знавъ. Бо и якежъ [мог]ло се бути житє? — зъ простою жѣнкою, котру вôддѣлювали вôдъ него чоловѣкъ, станъ, и цѣлый свѣтъ, свѣтъ иншихъ понять, о стôлько низшій вôдъ сего, зъ котрого зôйшовъ Тадѣй. Думавъ однакъ о нѣй и майже сподѣвавъ ся, що вôдъ неи мало прийти єму щастє. Дивлячи ся на него, можь було по сотый разъ повторити за анґлійскимъ поетомъ: серце — незмѣрена пропасть.

Навыкши поступати по своѣй воли, Тадѣй не подумавъ оперти ся зародови чутя, придавити єго выѣздомъ, розрывкою. — Припавъ до него черезъ дармованє, черезъ недбальство, не пробуючи навѣть вырватись вôдъ него. Коли для молодыхъ самота часомъ пожиточна, то якъ же то часто выходить чоловѣкови на згубу, якъ часто вôнъ дичѣє, коли зовсѣмъ вôдокремить ся вôдъ свѣта.

Тадѣй, запаленый давнѣйше стрѣлецъ, бо ловы були єдинымъ єго занятємъ и розрывкою, боявъ ся теперь вôдôйти вôдъ хаты, щобы не втеряти зъ очей Уляны, що часто забѣгала до двора.

Часомъ блукавъ по селу, выбираючи хвилѣ, коли всѣ були въ поли, пôдглядавъ, ходивъ. Але Уляна обминала єго. Хто тамъ знає, хто пôйме, що зъ нею дѣялось.

Тй жѣнки мають такъ мало вôльного часу, тôлько хвиль забирає имъ праця, тôлько клопотôвъ мають дома, тôлько тѣлесного труду, що имъ майже годѣ думати про себе.

Чоловѣкъ мусить мати трохи свободы, щобы почавъ жити умыслово: праця ручна вбиває въ нѣмъ поволи душу. Але дармуючій Тадѣй, котрого цѣлымъ занятємъ були однй лишь гадки, спувавъ въ своѣй головѣ найдивнѣйшй мрѣѣ, а переслѣдуваный для него самого непонятымъ поглядомъ Уляны, шукаючи єго скрôзь, бажаючи єго безнастанно, блукавъ, щобы зъ нимъ стрѣнути ся.

И гадавъ собѣ — тôлько окружає єи людей и тôлько єи видить, — чомужь нѣхто не добачивъ въ нѣй того, що я—? Правда, що то иншй, зовсѣмъ иншй люде — але здає ся, що сила того погляду повинна бы и въ умершôмъ пробудити душу.

Потомъ жалувавъ Уляны, що она була лишь Гончарихою, що мусѣла гарувати заровно зъ худобиною и такъ само якъ худоба — хотѣвъ бы єи вывести зъ тои неволѣ труду. Але якъ? Цѣле село добачило бы то, а онажь сама, хиба схотѣла бы коштомъ домашного спокою окупити трохи свободнѣйше житє? О! певно, що нѣ.

Тымъ часомъ, коли то дѣє ся, ѣде Оксенъ чоловѣкъ Уляны, до Бердычева, а Тадѣй видячи єи що дня то ту то тамъ, зближає ся до неи помалу, освоює єи зъ собою и зъ думкою грѣха. Здержувати ся и вертати назадъ нехотѣвъ вже: а коли говоривъ собѣ, що така любовь для такои жѣнки була непонятымъ дуромъ, що она не зумѣє єи вôдчути анѣ оцѣнити того, що вôнъ для неи зробить и вôдчує — то непереконана пристрасть якъ бы вже шалена ишла далѣ, а ишла дорогою зо-

ты пословъ. Пос. Катрайнъ промавлявъ за обмеженемъ дебаты при першôмъ читаню буджету до двохъ а найдовше до трохъ тыжднѣвъ по внесеню проєкту буджету до палаты; дальше за залагодженемъ петицій до двохъ тыжднѣвъ вôдъ часу ихъ внесеня и за розширенемъ дисциплінарнои власти президента. Кары дисциплінарнû мали бы лишь тогды накладати ся, коли въ палатѣ буде потрѣбный дэ того комплетъ. — Хлюмецкій домагавъ ся, щобы внесене о именнôмъ голосованю або о сконстатованю вôдношеня голосôвъ потребувало пôдпоры бôльшого числа пословъ якъ доси (50); кары дисциплінарнû мають лишь тогды накладати ся, коли посолъ перериває хôдъ дебатъ. Хлюмецкій домагавъ ся такожь, щобы речинець вôдповѣдей на интерпеляціи бувъ точно означеный. Гербстъ домагавъ ся збôльшеня числа засѣдань палаты а зменшеня числа членôвъ комисій. Катрайнъ предложивъ выбрати пôдкомисію для выготовленя проєкту реформы реґуляміну.

Комисія економична ухвалила угоду зъ „Льойдомъ“ безъ змѣны а міністеръ торговлѣ подякувавъ за сю ухвалу и заявивъ, що розходить ся о то, щобы Льойда повести на иншу дорогу. Угорске правительство заключило зъ товариствомъ „Адрія“ угоду на 20 лѣтъ.

Комисія буджетова ухвалила законъ фінансовый и справоздане референта Бѣлиньского, пôсля котрого надвышка выносить 3,798.524 зр., пôдчасъ коли правительство прелімінувало 2,285.624 зр. Справоздане констатує, що буджетъ єсть найкористнѣйшій вôдъ часу еры конституційнои. Справоздане однакожь остерѣгає передъ оптимізмомъ, вказуючи на можливе збôльшене выдаткôвъ, а то зъ огляду на потребу реформы податкôвъ и упорядкованя валюты. Вôдтакъ вела ся дебата надъ внесенємъ Пленера, щобы знести додатокъ для декотрыхъ клясъ податку зарбкового. Пôдчасъ дебаты заявивъ міністеръ фінансôвъ, що буджетъ зъ 1891 р. не можна брати за мѣрило для фінансового положеня, бо треба увзглядити недобôръ при зелѣзницяхъ державныхъ, въ наслѣдокъ реформы тарифы и выдатки на Льойдъ и пароходне товариство по Дунаю, а податкôвъ посередныхъ не можна такожь уважати сталыми. Правительство працює надъ реформою податкôвъ и оно певно увзглядить при тôмъ и полекшу въ податкахъ для дрôбныхъ промысловцѣвъ.

Въ комисіи для заразы на худобу заявивъ комисарь правительственный, що правительство на осѣннôй сесіи предложить проєктъ пос. Чеча о спинюваню заразы легкихъ черезъ убиване звѣрятъ и о вôдшкодованю властителѣвъ худобы. Въ першôмъ роцѣ треба буде на то 100.000 зр. а черезъ пять лѣтъ будуть всѣ кошты выносити 900.000 зр.

Переглядъ політичный.

Вчера вôдбула ся спôльна нарада міністрôвъ пôдъ проводомъ ґр. Кальнокого, на котрôй, якъ показує ся зъ комунікату *Pol. Corr.* обговорювала ся справа спôльного прелімінаря обохъ половинъ державы, специяльно же жаданя міністерства войны. Дальшû нарады будуть вести ся ажь въ вересню, бо скликане спôльныхъ делеґацій назначено ажь на жовтень.

Міністерство справедливости думає перевести реформу цѣлого процесу цивильного на пôдставѣ засадъ явности и устного поступованя. Найскорше буде внесеный проєктъ поступованя передъ судами повѣтовыми, а на пôзнѣйшôй сесіи передъ судами колеґіяльными.

Politik завзыває староческихъ пословъ на соймъ, щобы они, въ виду результату выборôвъ до Рады державной и въ виду публичного мнѣня, зложили свои мандаты до сойму и не входили въ нѣякû переговоры зъ радикальными Молодочехами.

Зъ Петербурга доносять, що оголошено законъ, пôсля котрого має установити ся другій помôчникъ головно-командуючого варшавскимъ округомъ военнымъ. Новый той урядникъ буде вести окрему канцелярію, буде мати право команданта корпуса и буде сповняти головну команду надъ варшавскими крѣпостями и надъ цѣлою резервою варшавского округа военного.

Въ верховодячихъ кругахъ петербургскихъ уважають именоване дотеперѣшнього французского посла въ Константинополи ґр. Монтебелльо амбасадоромъ въ Петербурзѣ, за рѣчь певну. Въ Петербурзѣ радують ся тымъ дуже, бо ґр. Монтебелльо заявлявъ на дотеперѣшнôй своôй посадѣ неразъ велику прихильнôсть для Россіи.

Розôйшласъ поголоска, що Франція предложила була цареви сими днями проєктъ зачѣпно-вôдпорного союза Франціи зъ Россією, але царь сей проєктъ вôдкинувъ. *Kreuz. Ztg.* поясняє сей фактъ тымъ, що цареви то дуже несподобалось, що Франція выступила въ оборонѣ католикôвъ въ Палестинѣ и вôнъ тымъ способомъ вôдомстивъ ся на Франціи.

Варшавскій архієпископъ православный Леонтій и холмскій епископъ Попель, д[...] высокû ордеры вôдъ царя за то, що навертають католикôвъ на православіє.

Въ кругахъ россійского посольств[...] Бѣлградѣ ходить чутка, що мін. Ґірсъ в[...] высказати королевôй Наталіи свое рѣшуч[...] вдоволене зъ еи поступованя. Королева [...] жає то за знакъ, щобы не ѣхала до Р[...] и длятого не поѣде вже до Одесы ли[...] Франціи.

Вѣче радикалôвъ скликане до Яго[...] въ справѣ ширеня идеѣ балканьскои кон[...] раціи вправдѣ не вôдбуло ся, але за то [...] залось теперь въ Свилянацу товариство, [...] має пропаґувати ту гадку. До товариства вписало ся на разѣ 32 особъ а головою брано професора Вучковича.

Дописъ.

Зъ Перемышлянщины.

(Градова туча. — Просвѣта и моральн[...] въ Перемышлянщинѣ).

Що бôльше може интересувати хлѣбо[...] въ теперѣшнôй порѣ, якъ не найважнѣ[...] пôдстава его проживку — сей такъ звычай[...] а такъ завсѣгды пожаданый кусникъ т[...] придбаного хлѣба? Тожь и я, починаючи с[...] дописъ, не можу не высунути тои справы[...] передъ.

Въ понедѣлокъ, по спокôйнôмъ, тепл[...] хочь впрочôмъ доста хмарнôмъ дни и пар[...] ночи, зôрвавъ ся рано десь коло 4-ои год[...] бурливый вѣтеръ, що навѣть поважными [...] ревами захитавъ въ корени. Зъ вѣтромъ по[...] нуло и якимсь зловѣщимъ холодомъ, а опо[...] пустивъ ся уливный дощь, що тревавъ зъ п[...] годины а вôдтакъ наставъ. Однакъ небо выпогоджувало своего чола, густа мрака сум[...] налягала кучерявû нивы, ажь наразъ коло 9 год. передъ полуднемъ, пустивъ ся широк[...] загономъ вôдъ заходу на всходъ, понадъ с[...] Утѣховичѣ, Корсличѣ, Добряничѣ, Осталови[...] Мерищѣвъ, Бруховичѣ, Янчинъ, Костенѣ[...] Бѣлка, дуже сильный дощь, а по кôлько[...] хвиляхъ такои зливы разомъ зъ дощемъ град[...] вправдѣ не великій, та всежь зерна его по[...] нались величиною дорôдного гороху, а до[...] дили до здоровыхъ лѣсковыхъ орѣхôвъ. [...] щасте понадъ згадаными селами, прошумѣ[...] градъ зъ бурею скоро, и пôгнавъ даль[...] понадъ села Подусôвъ, Полюхôвъ, Бѣле и т.

всѣмъ вôдмѣнною вôдъ тои, яку бы друга вызначила для пана, що полюбивъ селянку.

Въ кôнци — оглянули ся, замѣтили всѣ. Тадей змѣнивъ способъ житя, обычаѣ, бачили его на розмовѣ зъ Уляною, часто на прогулькахъ по селу: — першій старый батько Уляны похитавъ головою, пôдглянувши разъ, якъ панъ водивъ за нею уперто очима.

Старый Левко пôйшовъ до хаты и сѣвъ задуманый, насупленый надъ столомъ. Вкололо его то вôдкрыте, але не важивъ ся нѣчого нѣкому сказати: прийшовъ ему на думку наглый выбôръ Гончара въ дорогу—зъ вôдси пôйшли и здогады, а изъ здогадôвъ сумна розвага, що зъ тою бѣдною почати.

Полѣскій хлопъ помимо щоденныхъ прикладôвъ невѣрности жѣнокъ и дочокъ, дуже на се дразливый; якъ не годенъ пôмстити ся на панови, буде мстити ся на жѣнцѣ; а горе навѣть и панови, коли доведе его до крайности. Тодѣ въ розпуцѣ пôдложить огонь пôдъ тôкъ и двôръ, а самъ втѣче. Але старый Левко не бувъ еще такъ певный свого, абы вже думати о мести. Чорнû лишь думы шибали по его головѣ. Пôйшовъ до коршмы, по дорозѣ зустрѣвъ Оксеневого батька дрожачого, леди що при помочи палицѣ ходячого старця, що живъ вже въ хатѣ на ласцѣ сына — повѣвъ его зъ собою до коршмы.

Тамъ въ кутѣ, посадивши старого за столомъ надъ квартою, ставъ его Левко выпытувати:

— Бачивъ ты коли пана въ своей хатѣ?

— Казали, що заходивъ разъ напити ся воды. Або що?

— Нѣщо — отъ-такъ — а Уляна часто заходить до двора?

— Якъ завсѣгды — або що?

— Нѣщо — а не бачивъ ты, щобъ панъ крутивъ ся коли биля вашои хаты?

— Часомъ.

Левко пôдпершись призадумавъ ся.

— А не ночувала Уляна въ дворѣ?

— Нѣ, нѣколи — щожь то у тебе щось злого на думцѣ про дочку?

— Нѣчого, дѣдусю — але бою ся, панъ молодый, она гарна, а чортъ не спить.

— Дайтежь бо спокôй панови. Хиба ему се въ головѣ, вôнъ зъ рушницею та псами, щобы по лѣсѣ волочити ся, то ему досыть!

— Ой нѣ, батьку — нѣ! Щось я бачу, щось я думаю, а не даромъ думаю. Не кажѣть лишь нѣкому, але менѣ здає ся, що они знають ся зъ собою.

— Тажь Уляна служила давнѣйше въ дворѣ, и нѣколи того не бувало, а теперь, коли сама хазяйкою въ хатѣ зъ дѣтьми, щобы дуръ еи головы взявъ ся.

— А тямите вы Прокопову Настю? — сказавъ Левко.

— Ой! ой! чому нѣ? тямлю.

— Пять лѣтъ жила зъ чоловѣкомъ, а опôсля завернувъ ѣй голову економъ. Прокопъ зловивъ его въ лѣсѣ зъ жѣнкою, та й та[...] побивъ. Економъ вôддавъ ему другого дня [...] панщинѣ въ двое, а вôдтакъ...

— Прокопа вôддали въ рекруты.

— А Настя була газдинею у економа, дѣти лишили ся сиротами на вѣки.

— А що? правда! Але Уляна не [...] тыхъ — о! не зъ тыхъ! та панъ такожь.

— Панъ! панъ! то гôршь економа. Що[...] ему зробити? що ему сказати! Треба терпѣт[...] бо и втѣчи нѣякъ; теперь и въ самôмъ пек[...] знайдуть, а вôдтакъ рекруты — а нѣ, то ну[...] да готова.

— Алежь бо того нема — а Улянѣ [...] и не въ головѣ.

— Дай Боже, дай Боже — до васъ кум[...]

— До васъ. — Дай Боже здоровля!

— Дай Боже!

— За ваше здоровле.

— Пийте здоровû.

Старû пôдпивши собѣ стали вже вôдтак[...] довго балакати про свою нужду та свои кл[...] поты, ажь и за столомъ задрѣмали. Кол[...] Левко проснавшись, прокинувъ ся, прийшл[...] ему все на гадку, и вôнъ сѣпнувъ за руку старого Оксеневого батька, бо вже нôчь була настала и пора була вертати домôвъ.

(Дальше буде.)

…шь грôзнымъ сумомъ зъ далека пригаду… що вôнъ не абы якій гость. Все кину… на поля.... Якимъ се свѣтомъ сталось, що …аданыхъ селахъ градъ поробивъ мало… й шкоды, годѣ знати.. Люде приписують …у, що дощь випередивъ градъ, и разомъ …мъ падавъ, та що ранѣшный дощь вы… рѣшучвъ молоде збôже до долу, отже градъ прибивавъ єго, а не ломивъ. Въ Остало… до Р…ъ, Бруховичахъ, Янчинѣ и Костеневѣ …дивъ лишь коноплѣ; проче збôже лишь …лягало, а є надѣя, що и ся шкода зовсѣмъ …направить ся. Въ травахъ и въ тѣни …въ градъ густо доброи чверть годины. …Перемышлянщина щодо просвѣты та мо…ности, представляє ся не дуже свѣтло; …омъ того могуть послужити вамъ, хочь впрочôмъ не безинтересни найновѣйши …ы:

Въ Ладанцяхъ, розпивъ ся господарь …ропивъ грунтець и хату въ коршмѣ, …оршмарь, доплативши властителеви по …веденôмъ процесѣ, дрôбненьку, бо ледви …рхъ одного риньского сягаючу квоту, …инувъ єго, жѣнку и дѣти зъ хаты, а самъ …ъ обôйстє въ посѣдане. Та піякъ не мôгъ …одушно ще глядѣти на плачь жѣнки …втей. Замулило пôдъ серцемъ, обôзвавъ ся …сь внутрѣшный голосъ, прийшла страшна …ля отверезѣня и — зъ доплатою за бать…ке обôйстє въ жмени, пойшовъ до коршмы, …ы лишити тамъ и тй пекучй, проклятй …зами выкиненои зъ рôдного гнѣзда дрôбнои …ѣ грошѣ. Тамъ казавъ собѣ дати горѣвки …ютюну, та пересидѣвъ при тôмъ до вечера. …ало ще горѣвки. Казавъ собѣ дати пачку …никôвъ, и смеркомъ потайки зъ фляшкою, …лѣзъ на пôдъ у коршмѣ. Въ ночи спалах…а коршма, а рано въ попелѣ найшли лишь …топлене скло и попѣлъ зъ костокъ піяка. …дъ пробудивъ ся въ часъ и утѣкъ. А отъ …ъ другій фактъ:

Въ Бруховичахъ жиє заможный господарь, …посѣвъ по батьку добре падбаный маєто…къ — господарство. Зô своимъ покôйнымъ …ькомъ обходивъ ся вôнъ, особливожь єго …га жѣнка, погано; має старшого, жонатого …на, котрого не хоче вôддѣлити. Мачоха об…дить ся зъ тымъ сыномъ и невѣсткою по…о, старый зновъ пє тай потурає примхамъ …еи жѣнки. Тымчасомъ и сынъ той бачивъ …сными очима пошановокъ свого батька до …ренького покôйного дѣдуся, тай думає, що …ъ, якъ єго батенько обходивъ ся зъ своимъ …рымъ, выпадає и єму теперь показати, що …дный сынъ свого батька. Якось кôлька …ѣвъ тому назадъ зайшла раненько помѣжь …ма господарями, батькомъ и сыномъ, мала …перечка, котрый зъ нихъ має ѣхати жидамъ …вапно на доставу до Перемышлянъ. Старый …ивъ ся, що сынъ бере по 900 кіля на конѣ, …за 200 кіля заробку таитъ передъ нимъ, …ымавляючись, що бере лишь по 700 кіля. …оде зновъ старому инакше доносили, отже …тарый, жалуючи коней, рѣшивъ ся ѣхати …мъ по вапно и вырушивъ раненько десь коло …ои годины зъ опôвночи. Сынъ, якъ догаду…ь старый и люде, перебѣгъ на поперекъ и …ычѣкувавъ батька за селомъ, накинувши на …лову якусь верету, щобы батько єго не пô…тавъ. Батько, не перечуваючи нѣчого, пôдъ…жавъ до стоячого на дорозѣ чоловѣка, и въ …ой хвили почувъ моцный ударъ коломъ межи …чи. Вôнъ скрикнувъ зъ болю, чоловѣкъ той …хапуєсь на вôзъ и починає обкладати ста…ого коломъ черезъ голову. Вôдъ крику пере…удились конѣ и тымъ старый Лучка Владика …ратувавъ жите, бо напастникъ, стративши …ри сильнôмъ бѣгу коней рôвновагу, выпавъ че…резъ драбины зъ воза. Старый каже, що се бувъ …го сынъ Федько; Федько вôдпираєсь, а люде …новъ говорять, що чужий и хтось другій сего …е зробивъ. Федько мабуть хотѣвъ бы чимъ …орше позбути ся батька, та думавъ, що оденъ …або два позаушники старому коломъ выстане, …тымчасомъ на старôмъ якось се присыхає по…воли.

Хотѣлось бы та й було бы ще де-що вамъ …аписати, — та може иншимъ разомъ бôльше …пишу.

Ч—ь.

Новинки.

— **Именованя и перенесеня.** П. Намѣстникъ именувавъ концептового практиканта ц. к. Намѣстництва, Войтѣха Верца, концепістомъ при ц. к. дирекціи поліціи у Львовѣ.—П. Намѣстникъ перенѣсъ концеписта ц. к. Намѣстництва, Володислава Ґадзіньского изъ Старого мѣста до Равы а практикантôвъ концептовыхъ: Юл. Петровского, зъ Долины до Старого мѣста, Ад. Мар. Кархезого зô Львова до Жидачева и призначивъ практиканта концептового бар. Едв. Бруницкого сповняючого функцію управителя зарнду громадского въ Городку до службы при ц. к. Староствѣ въ Ланцутѣ. — Ц. к. Трибуналъ адміністраційный надавъ опорожнену при тôмъ трибуналѣ посаду адъюнкта секретаря рады въ VIII клясѣ ранґи, адъюнктови судовому въ Живци, Викторови Тустановскому.

— **Оповѣстка.** П. Міністеръ просвѣты розпорядивъ, що въ семінаріяхъ учительскихъ зъ повнымъ курсомъ наукъ (4 клясы), якъ мужескихъ такъ и женьскихъ въ головныхъ мѣстахъ мають испыты зрѣлости вôдбувати ся въ послѣднихъ 14 дняхъ шкôльного року. Постанова та стає вже въ сѣмъ роцѣ правосильною. Въ наслѣдокъ того змѣняє краєва Рада шкôльна давнѣйшу свою постанову и подає до вѣдомости, що устный испытъ зрѣлости въ женьской семінаріи учителской у Львовѣ розпôчне ся дня 2 липня а въ Краковѣ 17 червня 1891. Въ мужескихъ семінаріяхъ, котрй ажь въ слѣдуючôмъ роцѣ дôстануть четвертый курсъ, буде ся постанова обовязувати доперва вôдъ 1891/2 р. и длятого въ мужеской семінаріи у Львовѣ розпôчнуть ся устнй испыты сего року 13 липня а въ Краковѣ 26 червня.

— **Страшна буря** лютилась дня 9 с. м. коло Тернополя. Въ Березовици великой зôрвалась того дня буря около 5 год. пополудни и тревала всего може 4 мінуты, але наробила страшнои шкоды. Выхоръ бувъ такъ сильный, що вырывавъ дерева зъ корѣнємъ, фôльварокъ Яницкого зовсѣмъ зруйнували розваливши на нѣмъ всѣ деревлянй будынки, въ мурованой стайнѣ зôрвало дахъ ґонтовый а въ парку повырывало величезнй дерева зъ корѣнємъ. Такъ само розваливъ выхоръ другій фôльварокъ давнѣйше власнôсть Іос. Яблоновского, 17 селяньскихъ загородъ, и убивъ кôлькоро людей та около 15 штукъ худобы. Около 6 год. лютилась така сама буря въ Дичковѣ и Красôвцѣ, де наробила богато шкоды. Въ Красôвцѣ розвалила буря бôльше якъ 20 хатъ разомъ зъ будынками господарскими а зъ около 30 хатъ позрывало стрѣху и несло снôпками дальше якъ на кільометеръ. На фôльварку розвалила буря навѣтъ мурованй будынки. Пôдчасъ бурѣ погибла одна дитина и подушило 6 коней та богато овець, а богато людей и звѣрять маѣ бути покалѣченыхъ. Того самого дня падавъ въ Тернополи великій градъ и повыбивавъ множество вôконъ а на другій день зôрвала буря дахъ зъ млына Ґалля.

— **На зелѣзници Кароля Людвика** почали вôдъ дня 11 с. м. межи Сокалемъ а Ярославомъ правильно курсувати поѣзды, бо перерва яка въ наслѣдокъ хмаролому настала була межи Горинцемъ а Равою рускою вже усунена.

— **Тучѣ и грады.** Зъ многихъ сторôнъ надходять вѣсти про великй тучѣ и грады. Такъ спавъ дня 4 с. м. около 1 год. великій градъ въ селахъ Нагуєвичѣ и Ясениця Сôльна повѣта дрогобицкого та падавъ майже цѣлу ґодину и покрывъ землю на стопу грубо. Въ поли выбивъ градъ все збôже, а въ селѣ убивъ богато дробу и наробивъ шкоды въ городахъ. Дня 8. с. м. бувъ великій градъ въ Либохорѣ и Тухли повѣта стрыйского и выбивъ всю озимину та коноплѣ, покалѣчивъ богато худобы и въ лѣсахъ наробивъ богате шкоды. Мѣсцями лежавъ градъ на 70 центіметрôвъ грубо. Того самого дня падавъ градъ въ мѣсточку Гвôздци и єго околици въ Коломыйщинѣ та повыбивавъ мало що не всѣ вôкна въ мѣсточку, а въ поли и городахъ наробивъ такожь богато шкоды. Въ селѣ Винградѣ коло Гвоздця ударивъ грôмъ въ коршму та забивъ въ нѣй 18-лѣтну дѣвчину а коршму спаливъ.

— **Ударъ грому въ компанію войска.** Оногды помѣстили мы въ телеґрамахъ зъ Берлина вѣсть, що тамъ ударивъ грôмъ въ цѣлу компанію войска. Про цѣкаве се и небувале зъявище суть теперь такй близшй вѣсти: Коли зъ рана муштрувала ся компанія войска ґренадірского полку им. цѣсаря Франца, настала буря, середъ котрои ударивъ грôмъ наравъ въ цѣлу компанію и значну часть еи вôдъ разу приголомшивъ. Пôдъ капітаномъ Квастомъ убивъ грôмъ коня а самъ капітанъ повалився безъ памяти на землю и ледви по довшôмъ часѣ прийшовъ знову до себе. Трубача Берся покалѣчило тяжко. Грôмъ ударивъ въ самъ кôнчикъ єго зелѣзного шолома и стопивъ єго разомъ зъ заднымъ дашкомъ вôдъ шолома. Вôдтакъ перебѣгъ грôмъ по заднôй части головы, по плечохъ и лѣвои нозѣ, розôрвавъ мундуръ попаривъ, тѣло а добѣгаючи до чобота, розôрвавъ єго такожь и кинувъ нимъ на кôлька крокôвъ далеко. Чоловѣка того ледви штучными способами вôдратували и вôнъ говоривъ и чувъ але лишь зъ великимъ трудомъ; здаєсь, дôставъ тяжкого потрясеня нервôвъ. Другому воякови животъ розпороло, а 25 воякôвъ приголомшило такъ, що ихъ треба було ажь до шпиталю вôдставити. Многй зъ воякôвъ мають на тѣлѣ пятна вôдъ грому.

Вѣсти епархіяльни.

Еп. Перемыска.

Зрекли ся презенты оо.: Кир. Селецкій зъ Жужеля на Раву руску и Мих. Шатиньскій на Радошичѣ.

Кан. институованй: оо. Мих. Сапрунъ на Горицѣ, дек. канчуцкого; Сим. Лонцкій на Зубрôвъ, дек. сокальского; Вол. Левицкій на Цариньске, дек. затварницкого.

Завѣдательства одержали оо.: Ник. Нестеровичь въ Мильковѣ, дек. олешицкого; Лука Яремкевичь въ Брухнали, дек. яворôвского.

Увôльненй вôдъ испыту конкурсового оо.: Ал. Малярковичь зъ Кохановки, Теод. Карпякъ зъ Устрикъ дôльныхъ и Ксав. Билиньскій зъ Лôвчичь.

Завôзваный до кан. институціи о Ант. Барновичь на Островъ, дек. ярославского.

Еп. Консисторія вставилась до Намѣстництва о згоду на кан. институцію запрезентованыхъ оо.: Ант. Яцева на Шутковъ, дек. любачѣвского; Вол. Бачиньского на Лосинець, дек. высочаньского.

Господарство, промыслъ и торговля.

Торгъ збôжемъ.

12 червня	Львôвъ	Тернопôль	Пôдволочиска	Ярославъ
Пшениця	9·75 10·50	9·50 10·30	9·— 10·15	9·80 10·50
Жито	7·30—8·—	6·75—7·65	7·20—7·60	7·50—8·10
Ячмѣнь	6·25—7·—	6·——6·75	5·75—6·50	6·25—7·25
Овесъ	7·50—7·70	7·——7·25	6·40—6·75	7·50—8·—
Горохъ	—·——·—	6·— 10·—	6·— 10·50	6·30—9·75
Выка	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Рѣпакъ	12.50 13.50	12·50 13.25	12·25 13·30	13·—14·—
Хмель	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Конюшина чер.	42·—52·—	41·—48·—	41·—47·—	42·—52·—
Конюшина бѣла	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Оковита	15·—15·50	—·——·—	—·——·—	—·——·—

Все за 100 кильо netto безъ мѣшка.

Хмель ôдъ —·— до —·— за 56 кильо.

Оковита готова за 10.000 літр. пр. loco Львôвъ вôдъ 18·— до 19·50 зл.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 12 червня. Пущенй розбôйниками зъ пôдъ Черкескеи люде приѣхали тутъ на пôвнôчно-захôдный дворець и поѣхали дальше.

Петербургъ 12 червня. По короткихъ маневрахъ пôдъ Красным Селомъ поѣде царска пара до Даніи и тамъ буде обходити свое срѣбне весѣлє. Вертаючи зъ Даніи поступить царь въ гостину до нѣмецкого цѣсаря до Берлина або Почдаму.

Верона 13 червня. Въ Треняґо, Бадія Калявеня повторилось вчера рано сильне землетрясєнє; два домы завалились.

Неаполь 12 червня. Зъ головного кратеру Везувія пôдоймаєсь дымъ змѣшаный зъ попеломъ, лява выливаєсь поволи а въ кратерѣ вулькану и въ Пуццолѣ дались почути сильнй пôдземнй удары.

Парижь 12 червня. Въ наслѣдокъ многихъ жалобъ на Фердинанда Лєсепса, предприємця будовы панамского каналу, постановила прокураторія выточити єму, єго сынови Каролеви и двомъ членамъ рады предприємства процесъ, за нарушенє закона о предприємствахъ.

Вôдвѣчательный редакторъ: Адамъ Креховецкій

АПТЕКА ПÔДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ"

ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручае:

Олѣй рыбій въ двохъ родахъ, **жовтый** однократно дестилованый, дуже добре дѣлаючій противо зафльегмленя, остроты крови, недокровности, скрофуламъ и т. д.; **бѣлый** пріятнѣйшій ôдъ першого, бо двократно чищеный и дестильованый. До набутя въ бутелькахъ по 60 и 80 кр.

Перша краєва фабрика товарôвъ плятерованыхъ, зовимыхъ

хиньске срѣбло

ЯКУБОВСКІЙ & ЯРРА

Львôвъ, Ринокъ ч. 37. Краковъ, Ринокъ ч. 26.

поручаютъ:

Предметы служачи до ужитку церковного и домового, ôдновѣдни на **выправы слюбни, подарунки**, у великôмъ выборѣ **по приступныхъ цѣнахъ.**

Репарацій, срѣбленя и золоченя всѣхъ въ се званье входячихъ предметôвъ, **тревало и дешево.**

Цѣнники на жаданье оплатно, опакованье безплатно. 1—1.

Гербата россійска. Самовары Тульскі.

БРОНИСЛАВЪ ВИТКЕВИЧЬ

аптикарь у Львовѣ (улиця Жолкôвска, побôчь рампы

поручае:

„Реґуляторъ"

Въ нестравности, нежитахъ жолудка, жолтачцѣ и гемороидахъ лѣкъ найпевнѣйшій и не зрôвнаный. Розпускае фльеґму, реґулюе и побуджае травленье, гоить раны жолудка, зтягае соки нездоровŷ, справяе лагôдный ôдхôдъ и дае добрый апетитъ.

Цѣна пуделка вразъ зô способомъ ужитя 35 кр. в. а.

ПОДЯКА!

Высокоповажаный Панъ Броніславъ Виткевичь, аптикарь у Львовѣ.

Поважаный Пане!

Вôдъ двохъ лѣтъ слабувавъ я на тяжкій нежитъ жолудка и мимо лѣкарскихъ порадъ и рôжныхъ лѣкôвъ, дієты, вина, ничь менѣ не помагало. Тому то зъ недовѣрчивостію перечитавъ я въ „Народнôй Часописи" ваше оповѣщене о **„Реґуляторѣ".** Но по зажитю порошка того, въ сей часъ менѣ полекшало, и нынѣ я вже здоровъ, за що сердечно Вамъ дякую, хотячи ся однакъ забезпечити на будучность, прошу ласкаво прислати менѣ еще два пуделка „РЕҐУЛЯТОРА" а за решту, єслибы якась лишила: Cincum sulfuricum.

Зъ глубокимъ поважанємъ:

Антоній Севиньскій,

учитель въ Лѣскахъ п. Белзъ.

Нервотонъ.

Средство домове помôчне у многихъ боляхъ, ревматизмахъ, ломаняхъ, ихіосъ и паралижахъ.

Цѣна фляшки: 40 кр.

Подяка. Добротворъ, 13 марта 1890.

Вп. Брониславъ Виткевичь, аптикарь, Львôвъ-Пôдзамче.

Передъ кôлькома лѣтами черезъ апоплексію утративъ я силу въ правôй руцѣ, що тымъ тяжше мя дôткнуло, що зъ причины того мусѣвъ я покинути выгôдне мѣсце яко официіялиста приватный и зôставати зъ моєю родиною безъ найменшои помочи.

Въ моихъ терпѣняхъ уживавъ я найрозличнѣйшихъ средствъ, якŷ менѣ тôлько раджено, но все на дармо.

Доперва уживанье черезъ довшій часъ **„Нервотону"**, препоручуваного въ анонсахъ **„Календаря здоровя Льеопольда Литыньского"**, доказало чуда! Ото теперь рушаю рукою якъ давнѣйше. Дякую Вамъ Пане, що своимъ чудеснымъ средствомъ стали вы найбôльшимъ добродѣємъ терпячихъ людей. Антоній Новаковскій.

Грудні зѣля Д-ра Зебургера

противъ кашлю, душности, нежиту и т. п.

Цѣна фляшки 20 кр.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГИПОТЕЧНОГО

купуе и спродае

всякŷ ефекта и монеты

по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшомъ, не числячи жаднои провизіи.

Яко добру и певну льокацію поручае:

4½% листы гипотечнŷ.
5% листы гипотечнŷ преміованŷ.
5% листы гипотечнŷ безъ преміи.
4½% листы Тов. кредитового земс.
4½% листы Банку краєвого.
4½% пожичку краєву галицку.
4% пожичку пропинаційну галицк.
5% „ „ буковиньск.
4½% пожичку угорскои желѣзнои дороги державнои.
4¹/₁₀% пожичку пропинаційну угорску.
4% угорскŷ Облигаціи индемнизаційнŷ,

котрŷ то паперѣ контора вымѣны Банку гипотечного всегда купуе и продае **по цѣнахъ найкористнѣйшихъ.**

Увага: Канторъ вымѣны Банку гипотечного пріймае ôдъ Вп. купуючихъ всякŷ выльосованŷ, **а вже платнŷ мѣстцевŷ паперѣ цѣннŷ, також купоны за готôвку, безъ вслякои провизіи, а противно замѣсцевŷ**, лишень за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляе новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ, за зворотомъ коштôвъ, котрŷ самъ по[-]носить.

ЗАКЛАДЪ

ДИЕТИЧНО-ГИҐІЕНИЧНЫЙ

ЛЬЕОПОЛЬДА ЛИТЫНЬСКОГ[О]

у Львовѣ,

Канторъ при улици Валовôй ч. 14.

поручае **французскій курацій[ны]**

COGNAC

по **3** зр. а. в. фляшка.

MALAGA

въ оригінальныхъ фляшкахъ ¾ літров. по 2 зр. 60 к[р.]

Замовленя на провинцію залагоджують [...] вôдворотною почтою.

Всякого рода

ВИНА

ЛѢЧНИЧŶ

дôстати можна кождого часу въ конторѣ

Льеопольда Литыньского

у Львовѣ, при улицѣ Валовôй ч. 14.

Дуже важне для пасѣчниковъ!

За надосланемъ воску пчельного, правдивого, выробляе ся **штучнŷ плястры** пчельнои роботы о беригахъ комôрокъ дуже видныхъ, числячи за роботу вôдъ одного кіло 40 кр. Подае заразомъ найпрактичнѣйшій способъ прикрѣплюваня тыхъ-же до рамъ. Плястры можуть бути величины рамъ або и меншŷ.

Зарядъ пасѣки

Антонього Краиньского

въ Озерянахъ въ повѣтѣ Борщôвскôмъ.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.